

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Intru în grădină pe porți, căci Păstorul, pe porți intră, nu pe ocoliș, și dacă n-ar intra pe porți, n-ar mai intra. M-am vestit la porți că intru, și așa intru. Intru cuvânt în grădină ca să ies apoi pentru hrană celor ce se hrănesc din izvorul acesta.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă desăvârșesc cu puterea Mea peste voi, fiilor din grădina Mea, ca să vă așez înaintea Mea și să primiți cuvântul Meu în carte. Tăcerea Mea Mă doare amar. Când Eu nu pot să Mă odihnesc peste voi cu cuvântul cărții Mele din vremea aceasta, Mă umplu de durere, și Eu, și cei din cer. Îngerul Meu stă plângând lângă Mine, stă ca și Mine când Eu nu pot să pătrund între voi. Zilele voastre sunt apăsătoare, căci vremea cea rea și duhul cel rău apasă, fiilor, dar Eu una știu de la Tatăl, că trebuie să-Mi săvârșesc pe pământ cartea Mea de judecată, venirea Mea cea fără de sfârșit, precum Îmi este și împărăția. Aceasta știu, că trebuie să vin pentru vii și pentru morți, ca să trec în cartea Mea din vremea aceasta faptele fiecăruia, faptele cele de pe pământ, ca să fie fiecare judecat după carte, fiilor. Acum vă dau putere sufletului, și vă binecuvintez puterea pe care v-o dau, ca să rămână peste voi. Amin, amin, amin.

Pe pământ e mare despărțire de Dumnezeu. Tot omul se vede deștept și nu mai are nevoie de Mine. Când omul se vrea mai deștept ca Dumnezeu, atunci Dumnezeu Se micșorează în el, și rămâne omul sărac de duhul umilinței, și nu mai are de sus, din cer, ci culege numai de jos și din propriul său duh. O, ce bine i-ar fi omului să se folosească de lumea aceasta ca și cum nu s-ar folosi de ea, și să aibă inima plină de Dumnezeu pe pământ, și să fie plin de dor ceresc ziua și noaptea!

Eu Însumi îl strig pe om de atâta timp prin izvorul Meu de azi, prin cartea Mea pe care o scriu prin mânuțele voastre, fiilor. Eu grăiesc din cer, și voi așezați în carte cuvântul Meu de azi, și Mă port cu el din loc în loc după om, și îl îmbiu să bea și să cunoască gustul apei vii și să se umple de dor de Dumnezeu. Când omul se răcește în dorul lui după Dumnezeu, el începe să caute, dar nimic nu este adevărat între cer și pământ fără Dumnezeu în inima omului, și iată, omul nu înțelege aceasta. O, nu pricepe aceasta omul cel fără Dumnezeu, căci scris este: *«Bărbatul nepriceput nu va cunoaște, și cel neînțelegător nu va înțelege aceasta»*.

Fericit este omul care-și cercetează mereu duhul, că acela este cel ce caută pe Dumnezeu, mărindu-L pe Domnul întru el. Cel ce nu se învață cu umilința de sine, acela se vede deștept, și nu caută pe Dumnezeu înăuntrul său. Voiesc să-l strig pe om, până Mă voi arăta voiesc să-l strig și să-l îndemn la pocăință și la umilință. Tot așa am strigat și pe vremea când am adus pe pământ potopul, ca să-l scap din lume pe cel drept al Meu. La fel și azi, nu pot să-l scot pe cel drept din lume decât dacă aduc prăpăd peste lume ca să rămână omul cel credincios numai cu Mine. Altfel el stă amestecat printre fiii oamenilor care strică credința și crucea fiilor lui Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat în vremea lui Noe când fiii lui Dumnezeu s-au amestecat cu fiii oamenilor și când închipuirea cugetelor inimii lor era numai și numai spre răutăți în toată clipa. La fel și azi, e mare despărțire de Dumnezeu pe pământ, și omul cel drept se strică prin amestecătură, și Dumnezeu Se micșorează în om, și rămâne omul sărac de duhul umilinței și nu mai are de sus, și culege numai de jos, iar Eu, Domnul, petrec numai în durere și n-am rod cu care să Mă duc să-l dau Tatălui. Pentru aceasta, voi să-Mi înțelegeți durerea și să cereți de la Mine cele ce au să vină peste pământ, precum este scris în Scripturi despre zilele venirii Mele cu judecată.

Fiilor, Mi-a obosit răbdarea. Așezați-vă bine pentru venirea Mea, că vin cu zilele venirii Mele. Uitați-vă în Scripturi să vedeți cum scrie despre ele și dați-Mi mâna să vin! Amin. Omul

de pe pământ se scoală curând, curând cu mare înșelare peste toți cei fără de cunoștință. Întări-i-voi pe cei ce cred coborârea Mea la voi și îi voi povățui întru venirea Mea, că voiesc să rămân pe pământ măcar cu o mână de inimi calde și credincioase și umilite cu care să lucrez prin puterea Mea vindecarea ranelor Mele, ranele așteptării, ranele iubirii Mele pentru om.

Iubirea și bunătatea Mea trebuia să îndemne pe om spre pocăință, spre umilință, spre iubire și spre dor ceresc. Omul însă a păcătuit și păcătuiește, pentru că Eu îl rabd. Iată sărbătoare dureroasă și nu cu bucurie, căci sunt plin de durere, ca și Maica Mea, care are iubire și durere de Mine când Mă vede înșelat de om. Ea când s-a suit de pe pământ la cer a primit cu mare bucurie vestea de la Mine că voi veni s-o iau, că ea era mama Mea și Mă iubea, și Mă aștepta să fiu cu ea și să fie cu Mine în veci. N-a durut-o plecarea ei de pe pământ, că Mă avea pe Mine în cer, dar acum ea e plină de durere ca și Mine, că ea vede că Eu Mă întorc pe pământ ca să-Mi culeg via. Aceasta este bucuria sărbătorilor în cer, căci durerea Mea pentru om este și a sfinților, este și a îngerilor. Dar Tatăl Mă mângâie, că este Tată, și Îmi șterge fața de lacrimi ca unui prunc, și Mă prinde la piept și așa Se coboară cu Mine. Zilele nunții Mele sunt zile cu durere. Sunt Mire îndurerat, că n-am nuntași, și mireasa Mi-e mică, și voiesc să vin să Mă măresc în ea mai înainte de venirea Mea.

Fiilor, voiesc să stau de vorbă cu voi. Voiește și Tatăl, voiesc și sfinții să stau de vorbă cu voi, că lucrarea mincinoasă a omului păcătos vrea să se arate prin minciună și să Mă facă să aduc prăpăd peste pământ. Suiți-vă pe munte, măi copilași. Faceți-vă munte sfânt pe care să stau Eu cu voi, ca să pot da peste cupa răbdării Mele și să se verse peste cei necredincioși care se închină fărădelegii așa cum vă închinați voi lui Dumnezeu. Voiesc, fiilor, să vă desăvârșesc întru Duhul Sfânt, și apoi să Mă slăvesc văzut în voi, căci prăpădul cel de la Mine se apropie prin mâna omului care se vede deștept și nu mai are nevoie să vin Eu.

Voiesc să stau de vorbă cu cei ce sunt de partea Mea. Voiesc pe ai Mei să-i învăț viața, după cum mereu i-am învățat. Voiesc să știe omul ce înseamnă să ia învățătură din cer. Fiilor, am să vă întreb pe voi ce înseamnă să ia omul învățătură din cer, dar acum zidiți-vă unul pe altul așa cum v-am învățat Eu lucrul zidirii sfinte, și apoi vom termina cuvântul acestei zile în cartea Mea cu voi.

O să vină creștini la praznicul zilei de azi așa cum veneau în vremea Mea după Mine. Voi însă fiți numai cu Mine azi, că avem de rânduit statura Mea în voi pentru lucrul Meu cu voi, pentru zidirea venirii Mele pe pământ, pentru întocmirea cărării Mele peste pământ, însoțit de cei din cer și de voi, căci voi sunteți fiii venirii Mele, și aceasta aveți de lucrat: venirea Mea. Trăiți și petreceți ca fii ai venirii Mele și dați venirea Mea peste cei ce Mă așteaptă să vin.

Fiilor, mergem înainte cu cuvântul Meu după ce și voi vă pregătiți inima și umilința din ea și lărgimea inimii pentru vorbirea Mea cu voi, și apoi pentru împlinirea cuvântului Meu dat vouă de Mine. Amin, amin, amin.

O, Mă uit la oboseala voastră, copilași din grădină, și Mă prinde mila de voi. Dar și de Mine Mă prinde mila, că e cerul plin de sfinți și de îngeri așteptând învierea morților și viața veacului ce vine. Amin.

O, pe voi trebuie să vă prindă mila de Mine, fiilor, căci cel ce are milă de Mine pentru venirea Mea, acela are milă de el, și veghează și stă treaz ca să nu rămână afară de împărăția care va rămâne după venirea Mea. Întăriți-vă trupul hrănindu-vă sufletul cu cuvântul Meu cel pregătitor de veac nou, că veacul cel vechi e pe moarte, și o clipă mai e și închide ochii. El acum veghează și zorește să-și întărească statul. Eu însă zoresc și mai mult, și vă îndemn să vă adunați untdelemn în candelă și râvnă în inimi pentru venirea Mea, că trebuie să-Mi pregătiți numaidecât calea să vin și să suflu cu suflare tare în lumina omului mincinos care nu crede în Scripturile cele

din cer lăsate pe pământ. Omul crede în scripturile lui, dar și Eu cred în Scripturile Mele pe care le-am scris pe pământ prin mâna omului sfânt.

Iată, taină neștiută de oameni vă spun vouă: când Eu, Domnul, am stat cu Moise pe muntele Sinai, am stat mult cu el, și l-am sfințit cuvântând peste el. Este scris în Scripturile Mele prin el că el scria toate cuvintele Mele, toate câte Eu îi arătam lui. L-am așezat ca pe un Dumnezeu peste Israel, iar Eu de sus grăiam cu el pe drumul către Canaan. Cât a stat el cu Mine pe munte, i-am arătat cerul, și i-am arătat facerea cea de la început. L-am luat de mână și l-am dus la început, și i-am arătat cum am făcut Eu cerul și pământul și pe om. I-am dat apoi condei și l-am pus să scrie tot ce i-am dat să vadă. Eu îi spuneam, și el scria. Dacă el M-a întrebat: *«Doamne, lui Israel cine să-i spun că ești Tu?»*, și dacă i-am spus să spună că *«Eu sunt Cel ce sunt»*, M-am așezat apoi să-i și arăt cine sunt, de unde sunt, de când sunt și de ce sunt. Am mers apoi cu el pe cale și i-am arătat toate faptele timpului de până la el, și l-am pus să le scrie în cartea lui. Am lăsat prin el urmași din partea Mea din unul în altul, iar aceștia Mă întrebau pe Mine, și Eu le spuneam, căci eram în mijlocul lui Israel. Când Moise s-a suit la Mine în cer, el a lăsat cârmuirea cea de la Mine lui Iosua, iar acestuia i-a urmat Iuda, că Eu așa i-am spus lui Israel când el M-a întrebat cine să meargă să ia țara de la canaanei, și i-am spus: *«Iuda să meargă, și Eu voi da țara în mâna lui»*. Așa am lucrat Eu Scriptura pe pământ, și am avut mereu omul cel ales pentru aceasta, și l-am ținut sub mâna Mea, ca să scrie. Când Israel dădea să uite de Mine, Eu trimiteam la el înger din cer, și îngerul îi vorbea, și în Israel se scria, și au rămas cuvintele Mele scrise în cartea Mea cu Israel.

Fiilor, fiilor, cartea care se numește Biblie, aceea n-a fost întocmită de mintea omului. Ea cuprinde în ea lucrarea lui Dumnezeu pe pământ, căci Eu am stat în mijlocul lui Israel de la facerea lui. Când Eu îi arătam lui Moise toată facerea, i-am arătat și facerea lui Israel. L-am purtat de mână ca să-i arăt pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov; i-am arătat apoi pe Israel în Egipt; i-am arătat să știe ce a suferit Israel și cum l-am ales pe el ca să fie mântuitor din partea Mea pentru poporul Meu cel rob în Egipt. Iată, fiilor, câtă nevoie de ajutor am avut de la om. Eu fără omul cel credincios n-aș fi avut cu cine să-Mi întocmesc pe pământ lucrarea, și apoi scrierea cărții faptelor lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său. Eu am avut moștenire în Israel pe pământ, căci scris este în Scripturi: *«Când Cel Preaînalt a împărțit moștenire popoarelor, când a împărțit pe fiii oamenilor, El a așezat hotarele neamurilor după numărul îngerilor lui Dumnezeu, iar partea Domnului este poporul lui Iacov, Israel este moștenirea Lui»*. Eu Mi-am scris Scripturile pe pământ prin mâna omului ales de Mine pentru ca să scrie, așa cum și cu voi lucrez azi, copii aleși dintre fiii oamenilor ca să fac din voi Israel al Meu, moștenire a lui Dumnezeu pe pământ. Când Eu Îmi ridicam prooroci pentru cuvântul Meu peste pământ, Mă arătam lor ca să știe că Cel ce le spune lor să scrie este Cel ce este. Coboram cu slava Mea peste ei și îi cuprindeam în ea și îi așezam la întocmirea Scripturilor Mele. Biblia nu este carte scrisă de mintea omului, dar bibliologii pământului au citit prea mult în ea, nu ca să se îndumnezeiască din ea, ci ca s-o poată micșora pe ea, dându-o pe seama omului care a scris de la Dumnezeu, nu de la el.

Eu sunt Cel ce sunt, și dacă sunt, sunt cu omul sfânt și stau în el și Mă dau lui fără de măsură și Mă împlinesc în el, pentru că Eu așa am zis: *«Cel ce Mă ia pe Mine de hrană, acela rămâne întru Mine, și Eu întru el, și acesta este semnul că Mă ia»*. Iată, de aceea v-am spus că omul crede în scripturile lui, dar și Eu cred în Scripturile Mele pe care le-am scris pe pământ prin mâna omului sfânt, și se cunoaște în ele limba Mea, limba lui Dumnezeu pe pământ; se cunoaște, fiilor, așa cum și limba omului se cunoaște prin ceea ce scrie el prin cărțile lui, fie ele chiar și cărți despre Dumnezeu. Voi însă întăriți-vă trupul prin hrănirea sufletului cu cuvântul cel pregătit de veac nou, că mai e o clipă mică, și veacul omului închide ochii. Trebuie să stau mereu cu voi în sfat, căci lucrarea cea mincinoasă, care vine de la om, va să acopere tot pământul. Omul cel mincinos a luat din Scripturi, pentru că el nu știe cum s-au scris Scripturile

Mele, dar lucrarea omului cel mincinos este prăpădul pământului. Ea vine ca un prăpăd iute și nimicește pe tot omul, începând de la minte și până la trup. Grăbiți-vă și desăvârșiți-vă întru Duhul Sfânt, căci curând, curând veți însămânța din nou pământul, și el va odrăsli veac nou. Amin, amin, amin. Am spus vouă că voi sta de vorbă cu cei ce sunt de partea Mea, ca să-i învăț viața, viața cea de veci, căci scris este în Scripturi: «Viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul nu a cuprins-o». Amin, amin, amin.

Toți cei ce sunt de partea Mea prin cuvântul vieții din zilele Mele cu voi, toți să se așeze în lucrare de veghe, să se așeze în viață, ca să fac din ei lumina oamenilor. Grăiesc cu voi ca să ia toți cei ce sunt de partea Mea. Fiți în veghe nouă, fiilor, iar lumina aceasta vegheați să nu se stingă, vegheați să nu o cuprindă întunericul. Voiesc pe ai Mei să-i învăț viața, după cum mereu i-am învățat, și voiesc să știe omul ce înseamnă să ia învățătură din cer. Amin. Cuvântați în numele Meu peste tot omul și spuneți aici, în cartea Mea, ce înseamnă să ia omul învățătură din cer. Grăiesc cu voi prin cartea Mea. Răspundeți-Mi, voi, cei hrăniți cu hrană din cer! Amin, amin, amin.

– *Omule care ia învățătură din cer, este cel care aduce roade Duhului Sfânt în el și între oameni, după cum îl învață sfatul lui Dumnezeu. Roadele Duhului Sfânt în omul învățat din cer, sunt roadele lui Hristos, sunt chiar Hristos lucrând din om în toată clipa, cu statura Fiului lui Dumnezeu, întru Care este viață. Tot ce face omul învățat din cer, este tot ce face Hristos în om și prin om, ca un Făcător a toate, după cum despre El s-a scris: «Toate printr-Însul s-au făcut, și fără El nimic nu s-a făcut din tot ce s-a făcut, căci întru El era viață, și viața era lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a cuprins-o».*

Omule cel învățat de Dumnezeu are în el pe Făcătorul a toate câte se fac de Dumnezeu, fiindcă toate câte se fac, prin Dumnezeu se fac în omul cel învățat din cer dacă omul nu se lasă cuprins de întuneric. Omule care ia în el învățătură din cer, este plin de slavă pentru Dumnezeu cu mintea lui, cu inima lui și cu faptele duhului și ale trupului lui. El face din el o rugăciune către Dumnezeu, o casă a lui Dumnezeu, o împărăție cerească fără de sfârșit. El este înzestrat cu înțelepciune pentru cele ce au fost, pentru cele ce sunt și pentru cele ce vin, ca și Hristos, Care a dat harul Său celor ce-L iubesc.

Omule care ia învățătură din cer, se face templu pentru Dumnezeu, nestricăcios, iar cel ce nu ia din cer învățătura vieții, acela strică templul lui Dumnezeu în el, și se strică și el, după cum s-a scris de Duhul Sfânt: «De va strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el, pentru că sfânt este templul lui Dumnezeu». Iisus Hristos a numit trupul Său templu ca să înțeleagă omul care învață din cer ce înseamnă biserica lui Dumnezeu, biserica lui Hristos.

Omule cel învățat de Dumnezeu se dăruiește Duhului Sfânt, pentru Hristos, Care intră în trupul omului ca în templu, ca în biserică, și, stând în om, lucrează între oameni roadele Duhului Sfânt, roadele rugăciunii sfinte. Amin, amin, amin.

– O, copilași hrăniți cu laptele și cu mierea învățăturii sfinte, aș voi să vorbiți mult în numele Meu, ca să Mă vadă lumea slăvindu-Mă în voi prin filele cărții Mele cu voi, cartea care grăiește despre timpul Meu cu voi.

O, fiilor înțelepți de sus, știe, oare, omul cel învățat de pe pământ, știe el ce înseamnă rugăciunea cea sfântă? O, voi știți ce-Mi cer Mie oamenii? E de plâns și de tânguit ce-Mi cer oamenii care se roagă Mie. Îmi cer să-i ajut într-ale lor prin toate felurile de cereri și de nevoi ale lor. Se umplu altarele bisericilor din lume de gândurile oamenilor, gânduri omenești, rugăciuni pământești. Toate rugăciunile lor cer rod pământesc, cerințe ale tinei, după cum este scris despre om că pământ este și la pământ trage și în pământ ajunge.

O, fiilor, sunt pe pământ mulțime de slujitori și de creștini îngâmfați. Aceștia nu știu ce înseamnă rugăciunea cea sfântă și roadele ei. Aplecați-vă și ascultați-Mă și grațiți cu Mine înaintea oamenilor și spuneți, fiilor, ce este rugăciunea sfântă. Amin, amin, amin.

– *Ea este cea care nu cere nimic de pe pământ. Ea este roadă a Duhului Sfânt prin împlinirea ei. Pe ea o aduce la cer numai omul care și-a răstignit trupul, dimpreună cu faptele trupului. Ea este rugăciunea bisericii, căci biserica este cerească pe pământ, este din cer și pentru cer, iar biserica este locul lui Hristos, scaunul Său de domnie, și odihnă a Sa. Rugăciunea sfântă îl face sfânt pe cel ce se roagă și îl ia de pe pământ și îl face biserică pentru Hristos. Rugăciunea sfântă face lumină peste întuneric și aduce tot cerul să se odihnească în omul care se roagă cu rugăciune sfântă. Ea coboară cerul pe pământ pentru omul care se roagă sfânt. Ea nu cere pentru sine, ea cere pentru Dumnezeu în om. Amin, amin, amin.*

– O, fiilor stăpâni pe cuvântul ce-l roștiți, Eu sunt la pieptul Tatălui la voi. Sărbătorile Mele sunt cu durere, și Tatăl Mă mângâie și Mă prinde la piept, și așa coboară cu Mine pe pământ la voi. Tatăl S-a aplecat vouă și v-a sărutat pentru rodul înțelepciunii Mele în voi. Voi lucra mereu cu voi în sfat prin cartea Mea, ca să vă fac lucrători lângă Mine peste pământ, ca să vă măresc înaintea oamenilor, căci v-am spus: faceți-vă munte sfânt pe care să stau Eu cu voi, că vreau să dau peste cupa răbdării, ca să se verse peste toți cei care se închină fărădelegii punând-o înaintea lor pentru ca să-i facă voia. Trăiți și petreceți ca fii ai venirii Mele și dați-Mi mâna să vin. Întindeți mâinile spre Mine, că Eu stau cu mâna întinsă peste voi, ca să vă deosebesc dintre fiii oamenilor, care atrag prin faptele fărădelegii sfârșitul veacului omului cel fără de Dumnezeu pe pământ. Vegheați cu clipe de rugăciune sfântă. Rugați-vă neîncetat și chemați sfinții să stea cu voi, slăvind-i cu inimile și cu gurile voastre, că ei au plătit cu sânge și cu lacrimi și cu suferințe usturătoare odihna și cununa voastră și împărăția Mea pentru voi. Dați slavă lui Dumnezeu, fiilor, că sunteți înzestrați cu Duh Sfânt și cu înțelepciune ruptă din Dumnezeu, așa cum Eu, Domnul, v-am împodobit prin facere nouă. Lăsați porțile deschise pentru Domnul. Aceasta este grădina Domnului. Amin. Eliberați-Mi cărarea de orice piedici. Fiți iscusiți în așteptarea Mea, că Eu ajut pe toți cei ce voiesc să-i ajut pentru venirea Mea. Toți cei ce sunt de partea Mea prin lucrarea Mea cu voi, să ia învățătură din vorbirea Mea cu voi, și să se facă sfinți cu viața și cu rugăciunea și cu așteptarea Domnului. Închideți ochii în fața lucrării lui satan, care se face hristos mincinos ca să-Mi zădărnicească, zice el, venirea Mea. Lucrați în numele Meu tot ce lucrați voi pentru cer, pentru împărăția cerurilor pe pământ. Stați drepti ca lumânarea înaintea fiilor oamenilor și fiți sfeșnic al luminii care luminează în întuneric, și pe care n-o cuprinde întunericul. Peste tot pe unde sunteți, pe unde mergeți, fiți venirea Mea pe pământ, și altceva voi să nu fiți. Deosebiți-vă din neamul acesta viclean și stricat, că aveți pe voi pecete de foc ceresc, pe care este scris: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

Întăriți-vă în duhul umilinței primindu-vă unul pe altul pentru Mine. Lucrați numai pentru venirea Mea și nu stați fără Mine nici pe pământ, nici în cer, căci voi sunteți venirea Mea, și lucrez cu voi în cer și pe pământ. Tot cerul ascultă vorbirea Mea cu voi și vorbirea voastră cu Mine, că vă fac lucrători de Duh Sfânt în cer și pe pământ, că Mi-e dor să Mă odihnesc în om, fiilor doriți de cei din cer. Luați cerul și coborâți-l pe pământ cu voi, căci fiii lui satan au luat iadul și l-au scos deasupra ca să se suie cu el în cer, căci scris este: «*Va să se suie din adânc și să meargă spre pieire*», spre pieirea lui și a îngerilor lui, îngerii întunericului, care vor fi biruiți de lumina îngerilor luminii, care nu este cuprinsă de întuneric. Aveți grijă mare să fiți Evanghelie vie și sfântă peste pământ. Fiți iscusiți, căci în voi trebuie să se vadă Domnul. Amin, amin, amin. Împlețiți truda voastră cu lucrarea Evangheliei Mele în voi. Împlețiți cununa timpului Meu cu voi, ca să v-o pun pe creștet și să Mă sui pe înălțime și să spun peste pământ: iată poporul Meu și încununarea lui. Dați sufletului din voi hrană, dați-i mai mult ca trupului, dați-I hrană lui Dumnezeu în voi. Lăsați-vă de voi și dați-vă Mie, că am de ieșit cu lucrători plini de Duh Sfânt, ca să rostesc prin ei moartea fărădelegii și a îngerilor ei.

Strig cu grabă la tot omul care voiește să învieze pentru venirea Mea: veniți după Mine dacă voiți să trăiți, o, fii ai oamenilor, căci viața este lumina oamenilor, iar voi trăiți întunericul din voi. Veniți după Mine! Eu sunt lumina oamenilor, și nu este lumină în afară de Mine. Deșertați-

vă de tot ce ați făcut, de tot ce v-ați agonisit, căci agoniseala voastră vă judecă pentru pieirea voastră cu tot ce ați agonisit. Luați cămașa nunții cerești. Cămașă de om nou și sfânt am în mâini, și îi îmbrac pe toți cei ce vin după Mine. Iar cel ce vine, să vină gol, să vină flămând, să vină însetat, să vină sărac, să vină umilit, să vină plângând pentru iertare, și Eu să-i dau, căci strig cu grabă la tot omul care dă să vină după Mine la strigarea Mea cea din urmă. Amin, amin, amin.

Voi, fiilor, fiți stâlpii de care Eu Mă sprijin cu împărăția Mea pe pământ, căci sfințesc cuvântul vostru pentru așezarea împărăției cerurilor pe pământ. Tot ce nu este împărăție a cerurilor, va pieri de pe pământ curând, curând. Nimeni să nu fugă de mânia lui Dumnezeu, iar cel ce fuge, să fugă pentru dragoste de Dumnezeu, să fugă dintre fiii mâniei, căci fiii mâniei atâță focul mâniei lui Dumnezeu pentru ei. Amin. Voi, fiilor, aveți grijă de hăinuța voastră, de cămășuța voastră, de fața voastră. Aveți grijă de Hristos Cel din voi, că Eu, în voi trebuie să stau, și lucrând să stau. Lăsați porțile deschise pentru Domnul. Aceasta este grădina Domnului. Amin. Și voi face minune în tot omul, și tot omul va spune așa cum este proorocit să spună despre locul Meu de la voi, și așa va spune: «*Domnul este acolo*». Amin, amin, amin.

15/28-08-1999